2 HAZİRAN ÇARŞAMBA
SAYI: 2021/22 No:716
6 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 7 TL.
ISSN 1307-7619

UYKUSUZ

**İstanbul'un fethi coşkulu törenlerle kutlanırken,
atık suların arıtılmadan boşaltıldığı Marmara Denizi ölüyor.**

mert Dolapçıoğlu

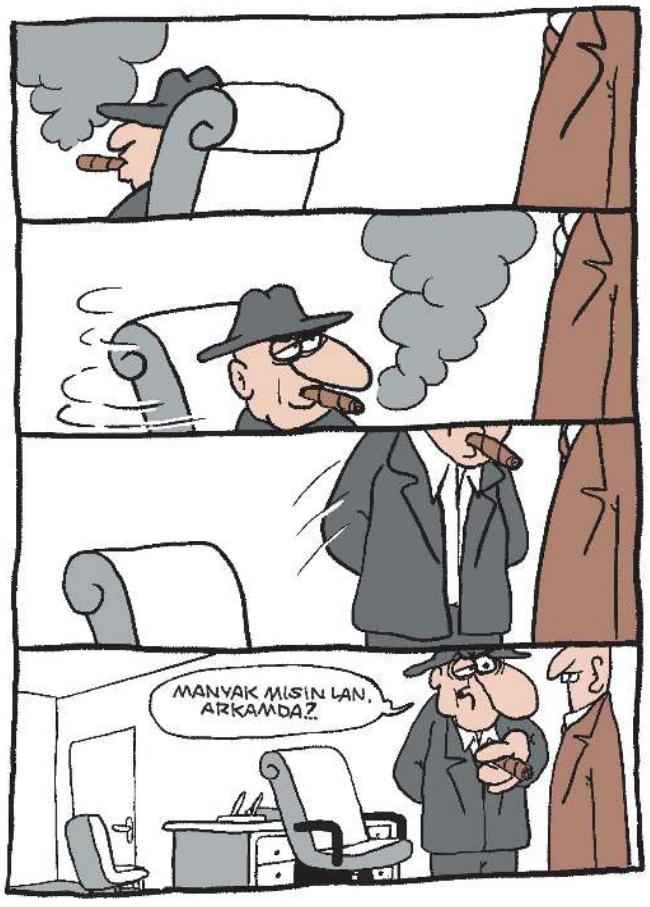

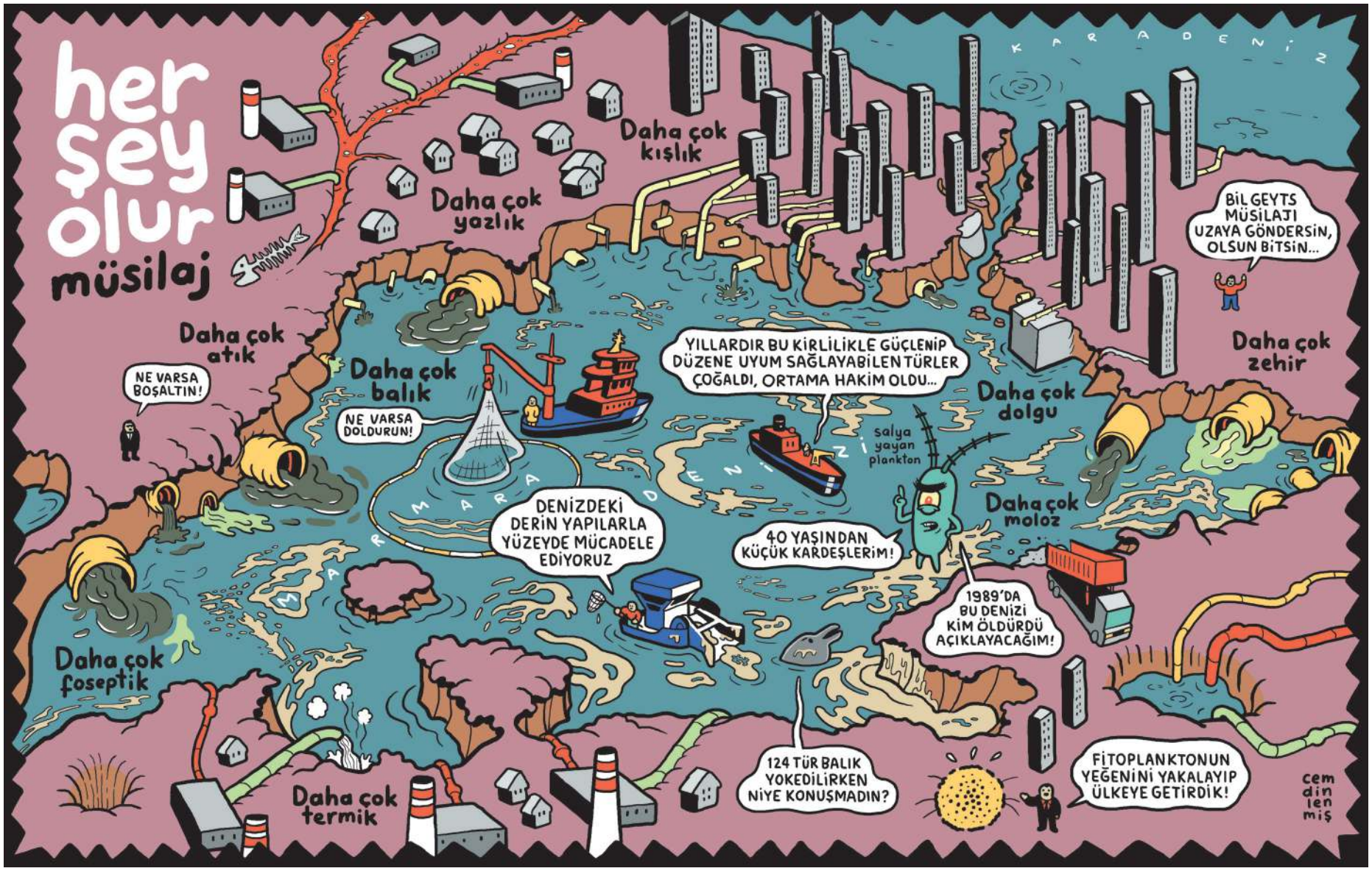

ilker altungök

Sekiz

Sekiz yıl oldu. Dergide bir sabahlama sonrası, hiç uyumadan kaligrafımız Fatih Kaan'la birlikte bizim Mehtin Bey'in stüdyosuna gitmiştik. Niyetimiz nasıl olsa o saatte kimse olmaz, biraz davul çalarız, gitar çalarız gürültü yaparız. İçeri girdiğimizde Mehtin elinde bir uyku tulumu telaşlı telaşlı sağa sola koşturuyordu. *"Ne oluyor lan?"* dedim. Hiçbir şeyden haberimiz yoktu. Evet, Gezi Parkı'nda bir iki gündür çevrecilerin sessiz sedasız eylem yaptığını biliyordum, aralarında bir sürü arkadaşım da vardı ama o kadar.

"Akşam çadırlarımızı yaktılar," dedi. Ben olanları ilk kez Mehtin'den dinledim. Elim ayağım titredi. Arkadaşlarım, kardeşlerim, Taksim'in göbeğindeki her nasılsa bugüne kadar el sürülmeden kalmış tek park yıkılmasın, yerine her biri en fazla on on beş yıl sonra metruk binalara dönüşecek boktan alışveriş merkezlerinden biri daha yapılmasın diye direnirken, bir alay gözü dönmüş şahıs, onları dövmüş, kovalamış ve çadırlarını da yakmıştı.

Çadırları yakan zabıtalar yıllar sonra yargılandılar ve çadırları kasten yaktıkları ispatlanamadığı gerekçesiyle beraat ettiler. Çadırların yakılmasında kasıt var mı yok mu bir türlü anlamayan arkadaşları da ayrıca tebrik etmek lâzım. Herhâl *"Acaba zabıtalardan birisi yanlışlıkla sigarasını söndürmeden atınca bir çadır yandı, diğer zabıtalar da tamamen söndürmek maksadıyla diğer çadırları alıp yanan çadırın üzerine atınca mı oldu olay?"* diye düşünmüş olacaklar. Böyle adamlar her ülkeye lâzım. Her işe yararlar.

Sonrası, evet, bugün çok insanın dile getirdiği gibi bambaşkaydı. Zaten her şeyden önce bu başkalık karıştırdı kafaları. Hayatını toplumsal mücadeleye adamış olanlar da beklemiyordu bunu, hayatını toplumu sindirmeye ve baskı altına almaya adamış olanlar da. Ve aslını isterseniz, o haziran ayında, orada direnenler de.

Neredeyse tamamı genç, rengarenk ve hiçbiri diğerine benzemeyen Gezi direnişçilerini anlamak için doğru ve yeterli çabayı göstermeyen, örgütlenmekle ilişkisi MMOG'de raid düzenlemek ya da "networking" olan çocukları "kazanmaya" çalışan hatta aklınca, kendi kendisine "öncü" rol biçmeye kalkıp, kimse iplemeyince de gerginlik çıkaran ve sonra en son gitti hükümetin yanına XXXS ortak yazılanları zaten geçelim.

Benim şu an için sorunum, bazılarında gördüğüm *"Acaba olmadı mı? Başarısız mıydık?"* tereddüdü. Çağın hastalığı şipşakçılık belli ki sadece genç kuşakları değil, yaşlıları da vurmuş. Üzerinden henüz sekiz yıl geçen Gezi Hareketinin "ne getirdiğini, neye yol açtığını, neye yol açamadığını" tartışıyorlar. Tekrar ediyorum; henüz sekiz yıl geçmiş Gezi Direnişi'nin üzerinden. Ayol boyacı küpü mü bu?

Şu bizim hâlâ sitayişle andığımız anlı şanlı 1968 Fransa hareketinin sonrasında De Gaulle'cüler, üstelik güçlenerek kazandı. 1968 Fransa'sında ayaklanılan zihniyet, üç seçim sonra, ancak 1981'de yenildi. Federal Almanya'da Yeşiller ilk kez iktidar ortağı olduklarında yıl 1998'di, yani 70'li yıllarda başlayıp 1980'de partileşen, Yeşiller on sekiz yıl sonra iktidara küçük ortak olabildi. Bu yıl, kasım ayında belki de büyük ortak olacaklar: Tam 41 yıl sonra.

Ha ama şimdi 1968'de, 1980'de değil miyiz?

Evet, artık iki saniyede dünyanın diğer ucuna para gönderebiliyoruz, bir saniyede torunumuzla görüntülü konuşma başlatabiliyoruz, reklamcılar da sağolsun bizi her şeyi, anında isteyip elde etmeye programlıyor ama hayat pek de öyle değil. Bir mektup yazdığınızda yine eskisi gibi bir kaç günde gidiyor (hatta Türkiye'deyseniz PTT iadeli taahhütlü değilse hiç götürmüyor, direk çöpe atıyor), bilgisayarlar ne kadar hızlanırsa hızlansın, Orhan Pamuk bir roman yazmak için yine aylarca oturuyor, viski yine en az on iki yıl bekliyor meşe fıçılarda. Dünya ne kadar hızlanırsa hızlansın, teknoloji ne kadar gelişirse gelişsin; bazı şeyler zaman alıyor. Eskiden günlerce arayıp güç bela bulduğumuz kitapları, şimdi Amazon'dan bir saniyede Kindle'ımıza indiriyoruz ama, siz de takdir edersiniz ki, eskiden ne kadar sürede okuyacaksak, yine o kadar sürede okuyoruz, o kısımda bir değişiklik yok.

Ben sosyolog değilim, allah korusun da, toplumsal dönüşümlerin, devrimlerle bile akşamdan sabaha gerçekleşmediğini herhâlde tahmin edebiliriz diye düşünüyorum. Yani "Gezi'nin üzerinden koskoca bir sekiz yıl geçti, e hani ne oldu?" değil, **"E daha durun, Gezi henüz sekiz yaşında!"** diyorum.

KİTAP DEDENİN DEDESİNDEN TÜM KALPLERE DOKUNACAK BİR MELODRAM.

КНИГА ДЕДУШКА

BABAMDAN KALAN BU TOPRAKLARI NASIL İŞLETECEĞİM KNIGA DEDUŞKA...

BEN ŞAİR YARADILIŞLI BİR ADAMIM/ NASIL ALTINDAN KALKACAĞIM BUNCA İŞİN.OFF!..

TOPRAK İŞİ ZORDUR BEYİM.EMEK İSTER,GÜÇ İSTER.HERKES YAPAMAZ.İYİ DÜŞÜNÜP TAŞININ.

SERFLERİ BAŞIBOŞ BIRAKIRSANIZ İŞİ SAVSAKLAR.GÜN GÜN TAKİP EDECEKSİNİZ,YERİ GELECEK ÇARAYI ELİNİZE ALIP EN ÖNDE SİZ ÇALIŞACAKSINIZ · SİZ TOPRAĞI EZDİKÇE O SİZİ SERTLEŞTİRECEK.

TABİ ÇİFTLİĞE DÖNDÜĞÜNÜZÜ ÖĞRENEN ÇEVRENİN KIZLARI,ETRAFINIZDA DÖRT DÖNECEK.FAKAT SİZİN GÖZÜNÜZ HİÇ BİRİNİ GÖRMEYECEK...BİRİ HARİÇ...

GÖNLÜNÜZÜ GÜZELLER GÜZELİ KÖYLÜ KIZI MARGOŞA'YA KAPTIRACAKSINIZ... ANNENİZİN TÜM İTİRAZLARINA RAĞMEN ONU EŞİNİZ YAPACAK VE DÜNYANIN EN MUTLU ERKEĞİ OLACAKSINIZ.

FAKAT ZAMAN İÇİNDE MUTLULUĞUNUZUN TEK TARAFLI OLDUĞUNU FARK EDECEKSİNİZ.KULAĞINIZA BAZI DEDİKODULAR ÇALINACAK;MARGOŞA'NIN ESKİ AŞIĞINI ASLA UNUTAMADIĞINI ÖĞRENİP YIKILACAKSINIZ.

FRK!

BU BİLGİ İÇİNİZİ KEMİRMEYE BAŞLAYACAK,GÜNDEN GÜNE EZİYECEKSİNİZ.İŞİN DOĞRUSUNU ASLA ÖĞRENEMEDEN ÖLÜP GİTME KORKUSU BENLİĞİNİZİ SARACAK...

DELİKANLIYI ARAŞTIRMAYA BAŞLAYACAKSINIZ;YAKIN ÇİFTLİKLERE HİZMET VEREN VLASİ SEMYONOVİÇ ADINDA BİR VETERİNER OLDUĞUNU VE ÇOK İYİ SİLAH KULLANDIĞINI ÖĞRENECEKSİNİZ...

UYKUSUZ GEÇEN GÜNLER VE GECELER SONUNDA DELİKANLIYLA YÜZLEŞMEYE KARAR VERECEKSİNİZ/HEMEN BİR PLAN YAPIP UYGULAMAYA KOYULACAKSINIZ.

KOMŞUNUZ OLAN TOPRAK AĞASI ARKADİ GAVRİLOVİÇ'İN VERDİĞİ BİR DAVETTE EŞİNİZLE BİRLİKTE DELİKANLININ KARŞISINA ÇIKIP İKİSİNİN DE TEPKİLERİNİ GÖZLEMLEYEREK ŞÜPHELERİNİZİ DOĞRULAMAYA ÇALIŞACAKSINIZ...

SOHBETİNİZ SIRASINDA ŞAİRLİĞİNİZİ VE BELAGAT YETENEĞİNİZİ KULLANARAK DELİKANLIYI ENTELEKTÜEL YÖNÜNÜZLE DÖVMEYE,ONU KONUKLARIN (VE TABİ Kİ EŞİNİZİN) ÖNÜNDE KÜÇÜK DÜŞÜRMEYE ÇALIŞACAKSINIZ.

DEMEK ALBİNONİ DİNLİYORSUNUZ,NE KADAR SIKICI

HEHEH

FAKAT VLASİ,SİZİN TÜM BU ATAKLARINIZI ALÇAKGÖNÜLLÜ BİR SADELİKLE SAVUŞTURUP İÇTEN CEVAPLAR VERİREK SAMİMİYET PUANLARINI TOPLAYACAK...

ARABADA DİNLEMELİK

HMM

EŞİNİZİN EN DERİN ARZULARINI CANLANDIRAN BU ÖZGÜVENLİ TUTUM,ETKİSİNİ GÖSTERECEK...MARGOŞANIN NABZINI PARMAK UÇLARINDA HİSSEDECEKSİNİZ.TEREYAĞI GİBİ ERİYECEK.

İŞTE O ANDA,ELİNİZE GEÇMESİNİ SABIRLA BEKLEDİĞİNİZ FIRSATI YAKALAYACAK VE DELİKANLIYI DÜELLOYA DAVET EDECEKSİNİZ...

AKIL VERME LAN!

AY!

ÇOP!

BİR PAZAR GÜNÜ ÇAYIRLIKTA GENÇ ADAMLA HESAPLAŞMAK İÇİN BULUŞACAKSINIZ.ŞAHİTLER DÜELLO ÖNCESİ SOĞUKKANLILIĞINIZI HAYRETLE İZLEYECEKLER.

O SIRADA MARGOŞA,BU KORKUNÇ SAHNEYİ GÖRMEMEK İÇİN KENDİSİNİ ŞAPELE KAPATMIŞ DUALAR EDERKEN BİR EL SİLAH SESİYLE İRKİLİP YERİNDEN FIRLAYACAK...

DANN!

ÇAYIRLIĞA VARDIĞINDA,KALBİNE YEDİĞİ TEK KURŞUNLA HAYATA VEDA ETMİŞ,BOYU BOYUNCA UZANAN CANSIZ BEDENİNİZLE KARŞILAŞIP KENDİNDEN GEÇECEK...

SONRADAN KONTROL EDİLDİĞİNDE SİLAHINIZIN ATEŞ ALMADIĞI,ÇÜNKÜ ONU HİÇ DOLDURMADIĞIMIZ ANLAŞILACAK.BUNU DUYAN MARGOŞA,KENDİNİZİ ONUN MUTLULUĞU İÇİN NASIL FEDA ETTİĞİNİZİ PARKEDİP GÖZYAŞLARINA BOĞULACAK...

SİZDEN SONRA MARGOŞA,VLASİ İLE EVLENECEK,ANCAK SİZİ UNUTAMAYACAK.BEN DE ONLARA ÖMRÜM BOYUNCA HİZMET EDECEĞİM.

SONRA DA ZATEN DEVRİM OLACAK FALAN FİLAN EFENDİM.

ALLAH RAZI OLSUN KNIGA DEDUŞKA.SEN OLMASAN TUĞLA GİBİ KİTABI OKUYACAKTIM.

GÖREVİMİZ EFENDİM.

SON

Güneş yerinde

Eveeet arkadaşlar. Nasılsınız? Gümdem müsailaj gibi. Memlekette idareciler de müsilajlamış iyice. Ne var ne yoksa yokuş aşağı akıyor. Son 10-15 yılda memleketteki ortamların nerelerden nerelere gittiğini de gördüğüz için, maalesef memleketimizin nasıl, ne şekilde ve neden böyle yönetildiğini görüyoruz ister istemez. Malum idare her şeyi "olduğu kadar" yaparak, onu bunu yasaklayarak, laf edenin kafasını ezerek başarıya ulaşmaya çalışıyordu… Ama tabii ki böylesi bir baskı sonuçta toplumu da düdüklü tencere içindeki su gibi giderek daha fazla basınçladı, herkes biribirine güzelce düşman oldu. 400'ü verip huzur içinde çözülecek olaylar, idarenin güzel idaresi sayesinde iyice coştu, kaynadı…

E tabii ki bu kadar güç, bu kadar para, bu kadar rant, bu kadar kötülük bir noktada cortladı. Peki neden cortladı? Çünkü paylar azaldı, paylaşılan idare düzeni ülkede uzun süredir yönetilen politikaların sonucu adeta dev bir yıldızın kendi içine çökmesi gibi çökmeye başladı…

Pazar sabahında beklenen videolar ve aklımızın almasının zorlandığı, çok uzun sürelerdir dile getirilen iddiaların ayyuka çıkması falan filan derken böylesi saçma sapan bir yerde ayıldık. Bize ne derse inanıyor olmamız da bu durumun ekmeğine yağ sürdü.

Ha, her şey bu son 10-15-20 yılda mı oldu? Tabii ki hayır. Yıllardır orada burada ne varsa satma, pazarlama, emlakçı gibi pay alma / satma işleri vardı. Sadece rantlar iyice büyüdü büyüdü büyüdü ve günümüze geldik.

Şimdi iletişim zamanı. Ne kadar çok izleniyorsanız o kadar size inanılıyor demek. Bunca zaman medyayı, basını baskı altına ala ala bugün nereye geldik? Aslında bir yere gelmedik, zaten oradaydık. Peki bundan sonra ne olacak, neler neler olacak? Bundan sonrasında da tahmin edemeyeceğimiz şeyler olacak. Bu güne kadar güç ortaklarıyla el ele kol kola halay çeken, kendisini daha da ayrıcalıklı bir yere getirmeyi çalışan tayfa o kadar büyüdü ki, artık bunca saçmalığı içinde tutamayacak ya da şöyle diyelim bu kanallarla o kadar ilişkiye geçmiş herkesin de suspus olacağını düşünmek biraz iyi niyetlilik.

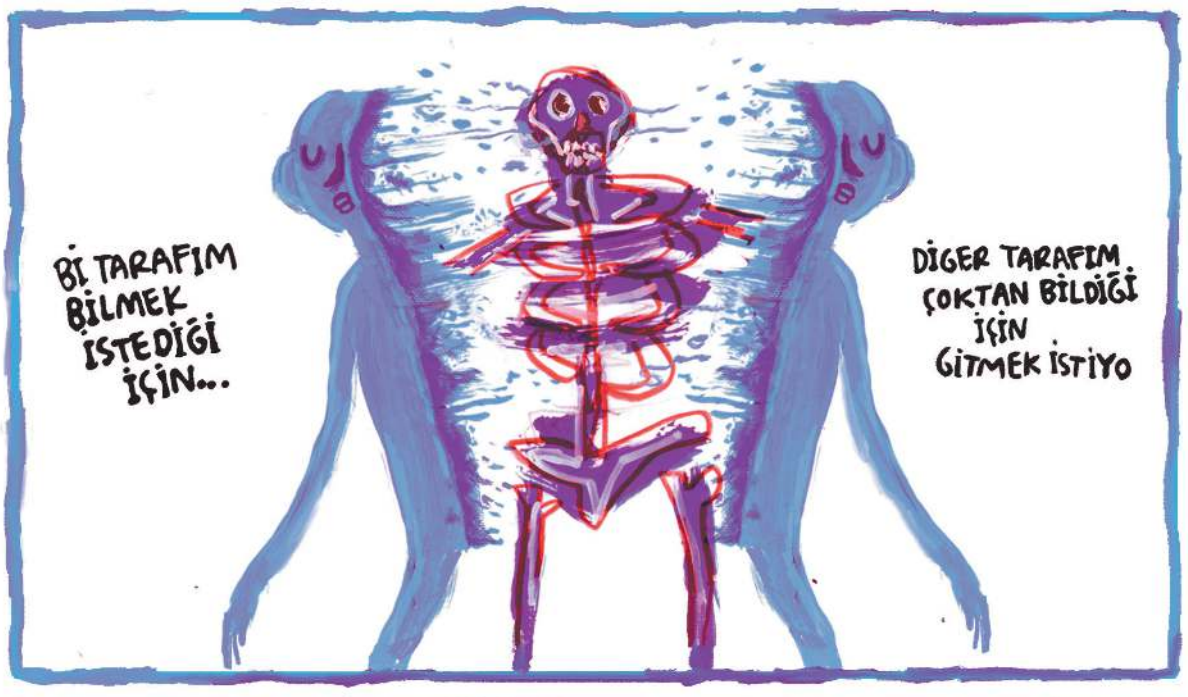
Bir yandan yıllar boyunca bu kadar büyük ölçekte kazançlar, güç pazarlıklarının olduğu ortamda, biz düz vatandaşların da itirazları tabii ki sürekli baskı, yalan ve dolan içinde ezilmeye çalışıldı. Bundan sonra da ezilmeye ve susturulmaya çalışılacak tabii ki... Şimdi günümüze geldiğimizde ortaya atılan bu kadar sözde "itiraf" ve "ifşalar"ı da yok saymak biraz saflık olur. Tabii ki sistem bizim dışımızda, daha büyük güç odaklarının dalgasının üzerinde süzülen bir korkunçluk. Nereye gittiği belli olmayan ödenekler, ne olduğu belli olmayan tutumlar, bizimle alakası olmayan ülkelere durduk yerde ispatlanamayan yapılan yardımlar falan filan hepsi aynı şey. Aynı müsilaj, aynı salyanın hepimizin üzerine çökmesi gibi yaşadığımız gündemi kirleten, yaptığımız işi yaptırmayan, gündelik yaşamımız yaşatmayan, istediğimiz insanlarla istediğimiz şeyleri yapmamızı engelleyen bir hale geldi.

Şimdi özetler, hadi yine iyiyiz. Gelin elimizde ne var onlara bir bakalım.

Öyle ya da böyle haftanın iki günü sırf idare edenler hoşlanmıyor diye içki satışının yasaklanması var mesela. Peki neden hafta sonu içki alamıyoruz? Kamu sağlığı mı? Bence yerseniz… Sonuçta bu güne gelene kadar sürekli ayrıcalıklı bir kısmın sürekli bu yasakları yok saydığı, umursamadığı, cezalandırılmadığı, yeri geldiğinde pışpışlandığı bir yerdeyiz. Yani şunu diyor idare: Bendensen sorun yok, her türlü ahlaksızlık makbul. Yasalar ise sana yasak, bana yasal… Arada günde 300 kişinin üzerinde her gün insanın hayatını yitirdiği, cenazelerin bile yasaklandığı, ama şeyh şıyhsanız sizin için de bu toplanmaların çok da sorun olmadığı bir yerdeyiz. Eğer iyi yerlerde tanıdığınız, akrabanız varsa zaten altınızda zaten güzel araçlar, güzel ortamlar var. Ha ama eğer okulunuza atanan kayyumu istemediğinizi belli ederseniz, o zaman size sopa var. Bundan sonra ne olacak ben bilemem ama iyi insanlar, doğayı, çevreyi, hayvan haklarını önemseyen insanlar olacak. Yasaklar düşüncelere işleyemiyor. Öyle ya da böyle Daha karanlık günler de gelse bile sonrası güneşi göreceğiz ve isteseler de istemeseler de güneş yerinde.

CEM GÜVENTÜRK

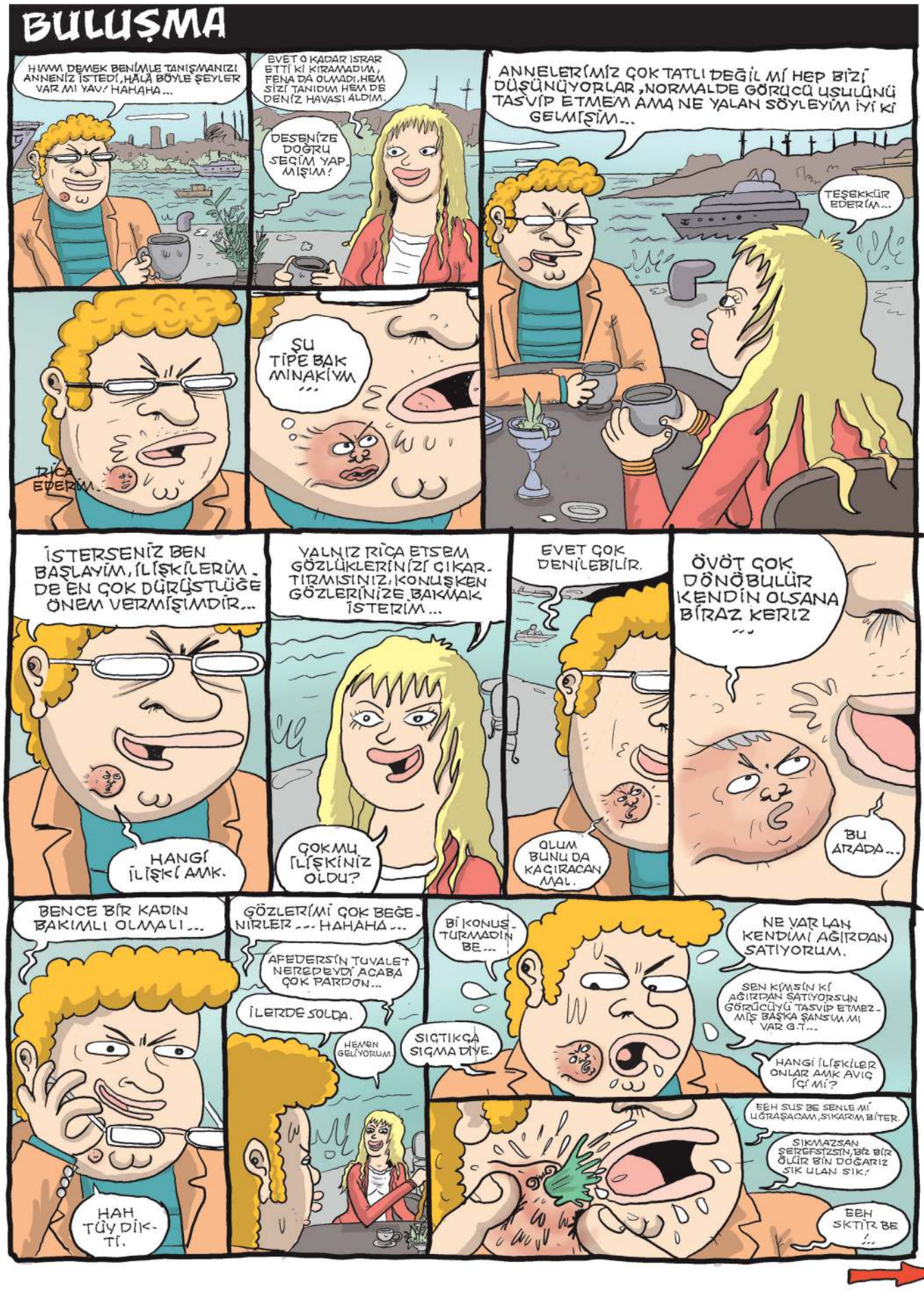

Cıvıltılar ve Sorular

Sabah uyanıp kuş cıvıltılarını duyunca sormadan edemiyor insan, bu dünyaya gelmeyi hak edecek ne yaptım? Sonra bu konuda yazılmış birçok kitap vardır diye düşünüyor. Sabah mahmurluğuyla üreteceği fuzuli cevaplar yerine bu kitapları okumaya karar veriyor. "Bu dünyaya gelmeyi hak edecek ne yaptım?" araması bu kitapları bulmaya yetmiyor. Esas sorudan türettiği irili ufaklı başka sorularla çeşitli kitaplara ulaşıyor. Kitapları görünce tatlar kaçıyor. Liseden beri ara ara sonu aynı kitaplarla biten aramalar yaptığını hatırlıyor. Yine Sartre, Camus, Kierkegaard... Tek tek isimler araştırılınca Kierkegaard her zamanki gibi alışveriş sepetine ilk veda eden isim oluyor, dindar bir Hristiyan olduğu için. Bizimkiler yetmedi bir de Fransız'ıyla mı uğraşacağım, gibi bir radikal seküler tepki oluyor. Radikal sekülerin en büyük eylemi de kitap tercihini değiştirmek oluyor. Gerçi kimseye güven olmaz kesmişlerdir belki birilerini. Geri kalan kitaplara da ne zaman göz atsa bırak dünyaya gelmeyi hak edecek ne yaptığına dair bir cevap bulmayı, yazarların kitlediği yeni cevapsız sorularla başına bela alıyor. Kızmak yersiz sonuçta herkesin kendi gündemi var ama bu başarısız döngü sonunda hep soruyu yanlış sorduğu kanaatine varıyor insan. Yıllar boyunca milletin sorduğu "doğru" soruların cevaplarını aramakla geçiyor. Sonra bir sabah uyanıp kuş cıvıltılarını duyunca... Yine aynı soru. Bu dünyaya gelmeyi hak edecek ne yaptım? Soru üzerine düşündükçe gerek mantık gerek Türkçe açısından sıkıntılı bir soru olduğuna giderek ikna oluyor insan. Hatta s.k gibi bir soru olduğuna emin oluyor. O sırada kuş cıvıltıları da yavaş yavaş uzaklaşmaya başlıyor. Cıvıldayan kuşların yerini KİERKEGAAAARD KİERKEGAAAAARD diye bağıran kargalar alıyor.

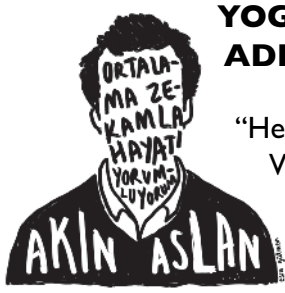

Öğle vakti yaklaştıkça dünya da bir büzülüyor, hak edilecek bir mekân olmaktan çıkıyor. Öğlenin sorusu, bu dünyadan bir saatliğine de olsa nasıl uzaklaşabilirim? Bu sorunun cevabını bulmak için kitap karıştırmaya, Fransızların nasıl çevrildiği meçhul cümlelerine gerek yok. Bu sorunun cevabı uykudur. Ama nasıl bir uyku, kanlı mı kansız mı? Kansız uyku tam bir saatlik uykudur. Kanlı uyku 1 saatten fazla uyuyakalmaktır. Amirin aramasıyla uyanır insan, dünyaya tekrardan cıvıltısız, sert bir giriş yapar. Kansız olan ise tahmin edebileceğiniz gibi tam bir saatlik uykudur. Alarm, yetişkin insan iradesi, aile tarafından sorumluluk bilinciyle yetiştirilmiş olmak gibi ön hazırlıklar gerekir. Bütün bunların karşılığında uykusunu tam almadan ama kimsenin ağzına laf vermeden uyanır insan. İşte dünya, böyle s.kko hesapların döndüğü bir cehennem prototipidir.

İnsanın amirlerinden kurtulup özgür kaldığı ana ise akşam denir. Sabah ve öğlenden farklı olarak ne kuş ne karga sesi duyulur. Azad edilmelerini kornalarla kutlayan insanların neşesi hakimdir her yere. Akşamın sorusu, dünyanın hakkını nasıl verebilirim? Bu sorunun cevabını kitapta ya da uykuda arayanlar vardır. Kitapta arayana inek, uykuda arayana süt denilegelmiştir diğer insanlar tarafından. Bir önceki cümledeki 'diğer insanlar' ise cevabı alkol vb. dünyayla bağı zayıflatan ama tam koparmayan maddelerde arar; dans, muhabbet ya da başkalarının hayatını izleme gibi aktivitelere yönelir.

İçki ve eğlencenin sonucu olan terin suyun içindeki vıcık vıcık insan samimiyetinden bunalan dünya, ne kadar gıcık olduğuna bağlı olarak (bunun ölçütüne insan bünyesi denir), 8-12 saatlik bir uzaklaşma talep eder. Ve insan kendini sabah kuş cıvıltıları eşliğinde uyanmış halde bulur. Önceki gece yaşadıklarına bağlı olarak soru değişebilir ama idealinde aynıdır, bu dünyaya gelmeyi hak edecek ne yaptım?

vakityokdeniz@gmail.com

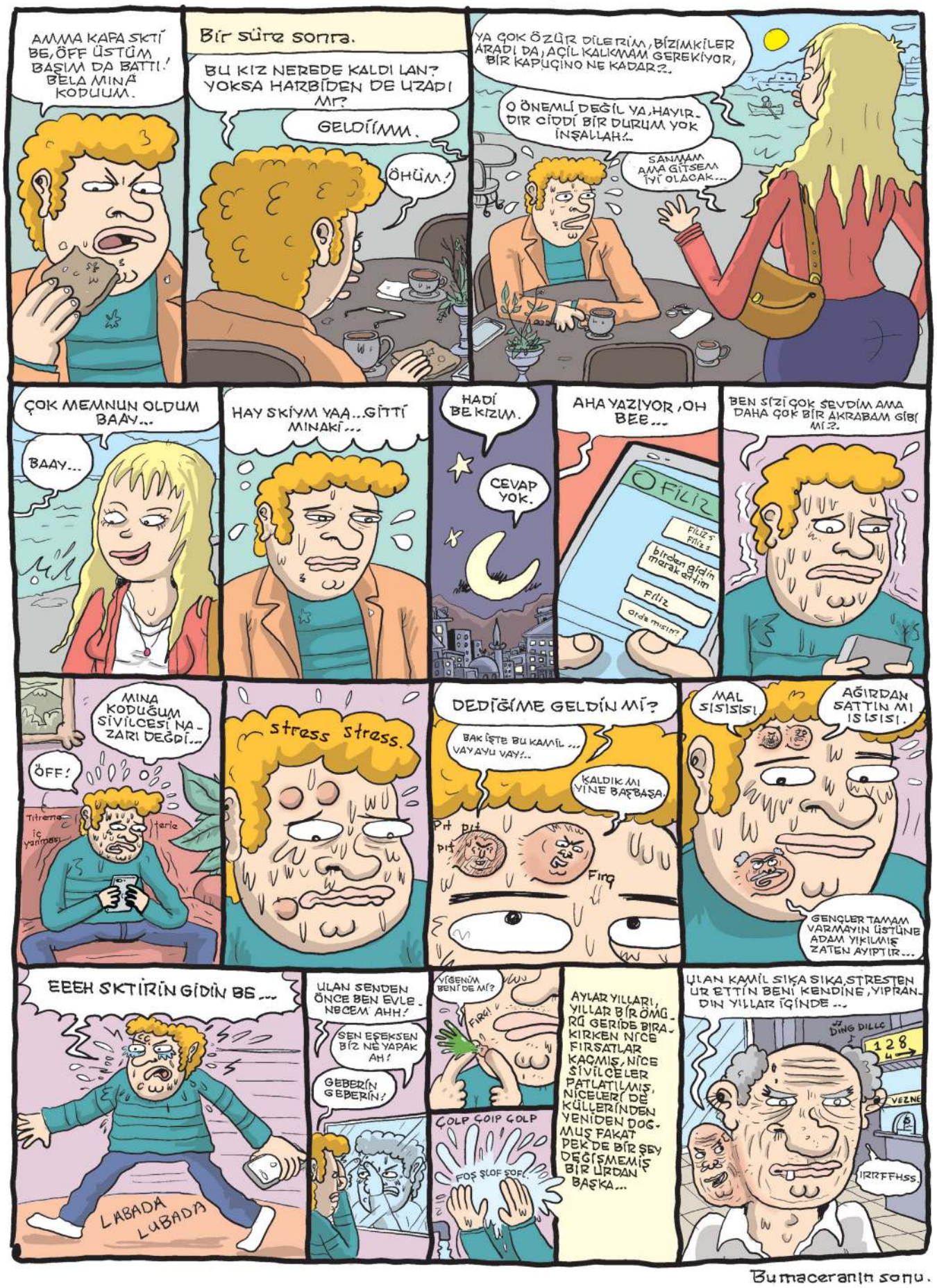
YOGA WITH ADRIENE

"Hello everyone? Welcome to Yoga with Adriene. I'am Adriene."

Merhaba Adriene. Ben Akın. 1990 Yılının Temmuz ayında, Türkiye'nin kuzeyinde dünyaya geldim. Bir seksen beş boyunda, oldukça obur bir takipçinim. Kendimi bildim bileli yan yağlarım, göbeğim ve hafif kamburum var. Çocukluğumda da etli butluymuşum. Hatta baya şişmanmışım. 3-4 Yaşlarımda yüzüme baktıklarında anneme mi babama mı çektiğim anlaşılmıyormuş. Çünkü bunu anlamalarını sağlayacak surat kıvrımlarımın içi hep etle doluymuş. Zaman içerisinde spor yaparak, dengeli beslenerek vücuduma iyi bakmaya çalışsam da oburluğumdan kurtulamadım. Vejetaryenlik denediğim dönemde ıspanak yememe şahit olanlar bitkisel beslenmenin vicdani yönüyle ilgili şüpheye düştüler. Lokmaları ağzıma peşi sıra tıktım; vücuduma ve geleceğime zarar verdiğini bile bile yedim, yedim, yedim. Otuz yıllık beslenme düzenimin genel özeti böyle. Son bir haftadır ise turşuyla yatıp kalktım. Salatalık, kornişon, lahana, babycorn, sabah, öğle, akşam... Evime gelen misafirlerime turşu suyu shotları ikram edip gözlerinin içine baktım, onay bekledim. "Fazlası zararlı olabilir," diyecek oldu mu biri hemen konuyu değiştirdim.

Şimdi yeni aldığım yoga matımın üstünde bağdaş kurmuş, milyon takipçili Youtube kanalında verdiğin direktifleri yerine getirmeye çalışıyorum. "Derin nefes al," diyorsun da, midemden soluk boruma sirke doluyor. Yine de güler yüzünün hatırına alabildiğim en derin nefesi alıp omuzlarımı serbest bırakıyorum. Bank pozisyonuna geçip pergel şeklini almam gerekiyor ama bu hareketi geçeceğim. Hafta içi kız arkadaşımın en yakın arkadaşıyla tanıştım. Normalde kimseye ilgi göstermeyen köpeği ne hikmetse beni çok sevdi. Hiç çaba sarf etmeden ulaştığım bu başarı beni çok mutlu etmiş olacak, oyunun dozunu kaçırıp koca hayvanı kucağıma alıp zıplattım ve belimi incittim.

Ben umutsuz bir vakayım değil mi Adriene? Yediğine içtiğine,

hareketlerine dikkat etmeden yaşayan avarenin tekiyim değil mi? Bunca yıldan sonra Youtube'a sırt ve boyun ağrısı için yoga yazmakla olmuyor değil mi bu işler? Dersimizi yüz yüze işliyor olsaydık "Yok," derdin akıcı İngilizcenle, "Hiç öyle düşünme Akın. Buraya kimler kimler gelip postürünü düzeltti, sırt ağrısından kurtuldu bir bilsen..." Ben de sana "Kimler?" diye sorardım, örnek vermek durumunda kalmayı beklemediğinden, "Ders sonu, ders sonu..." diyerek beni geçiştirir ve eğitmen matına dönerdin, değil mi?

Şimdi sırt üstü uzandık, ayak ve eller serbest, derin nefes alıp veriyoruz. Bu hareket gün içinde sırtımın derinliklerindeki kulunçları geçici olarak rahatlatmak için yaptığım garip ve ani gerinme hareketlerinden kesinlikle daha etkili, üstelik çok az çaba istiyor. Aslında senelerdir bir düz dünyacı cehaletiyle eğip büktüğüm sırtıma tam olarak ne yapıyorum, hiç bilmiyorum. Bildiğim tek şey kısa süreli de olsa iyi hissettirdikleri, turşular gibi. Adriene bir sonraki harekete geçiyor, ben sırt üstü iyiyim. Çok daha iyiyim. Goodbye and Namaste.

O SIRADA

ERMAN · ÇAĞLAR

Apartmanımız geleceğin apartmanıdır. Ya da biz öyle hissediyorduk. Ben bu apartmana taşınmadan çok önceleri dış kapıya elektronik sinyalli, manyetizmalı bir mekanizma takılmış. Dış kapıyı anahtarla açmıyoruz. Bu barbarca ve utanç verici uygulamaya bir son verilmiş. Apartman sakinlerine "beyefendiler, hanımefendiler, dış kapının anahtarını anahtarlığınızdan çıkarın ve atın! Bugün yarındır, bugün gelecektir, bugün dış kapıda elektronik sisteme geçtiğimiz gündür. Bizler bugün yüzüncü yılını kutlamaya yaklaşan aydın ve ilerici cumhuriyetimize yakışan bir apartman olmanın kıvancını, mutluluğunu yaşıyoruz. Mutlu olun, kutlu olun, övünün. Çünkü siz buna layıksınız!" diye bağırılmış, çoğu altın yaşlarını yaşayan, zaten hızlı duygulanan, Atatürk posteri yavru kedi ve iki yaşından ufak çocuk görünce gözleri dolan insanların ağlamasına sebep olunmuş.

Yaşlıyı duygulandırarak ağlatmak kötü bir şey değil, aksine onların sağlığı açısından faydalı bir şey diye biliyorum. Beyindeki duygu durum merkezlerini yağlar, oralara masaj yapar, düğümlenen tutulmuş mor yeşil damarları çıkmış beyin kıvrımlarını yumuşatır. Durgunlukta rehavete kapılmak üzere olan beynin içine "TEYZECİM AMCACIĞIM NASSSILSIIIN!" diye bağırır, neşelendirir. Çocuk ağlatmak kötüdür, yaşlı ağlatmak iyidir. Reklamcılık sektöründe geçen yıllarım bana bunu öğretti. Çocuğu güldür, yaşlıyı ağlat, geriye kalan herkese promosyon dağıt, bedava dondurma kola ver. İşte reklamcılığın altın formülü. Çocuk güldüğü reklamı milyon kere izliyor, anasına babasına internetten bulup izletiyor, o reklamı izlemeden yemek yemiyor, giyinmiyor, soyunmuyor, markette ürünü görünce kendini yere atıyor, "oğlum normal iste alırız zaten, niye hemen kendini yere atıyorsun?" dediğinde daha çok bağırıyor, ürünü aldığın gibi açıp yemeye çalışıyor, "oğlum daha parasını ödemedik, bekle marketten çıkalım o zaman yersin" demeye kalkarsan da bağırıyor, "iyi tamam ye, ne yaparsan yap, ben beynimin içindeki kristal sükunet sarayıma çekiliyorum, orada biraz serinleyeceğim, biraz sessizliği dinleyeceğim, eve gidince de doktor amcanın bana yazdığı yeni nesil anti-depresandan bir değil iki tane alacağım, bir süre boş bakarsam korkma" dediğinizde reklamın şarkısını söyleyip reklamda gördüğü dansı yapıyor. Yaşlılar ise reklamına ağladıkları ürünleri "çok efendi, çok kibar bir çocuk, maşallah" diye seviyor, torunlarına, apartman görevlilerine tembihliyor, aldırıyor ve eve gelen herkese ikram ediyorlar. Gönüllü marka elçisi haline geliyorlar. Kulağa kötü geliyor, fakat gönüllü marka elçiliği bile bir meşgaledir, bir hobidir. Yaşlılıkta hobi sahibi olmak ömrü uzatır. "Babannemin ömrünü uzattın, yaşam kalitesini arttırdın" diye itiraz edecek olan vicdansız varsa özelden yazsın. Özelden gelen mesajlara nereden girildiğini bilmiyorum, cevap yazmıyorum. İnstagram, twitter hepsinin farklı farklı özellikleri var, gizli bölmeleri var, hepsini bilemiyorum.

Yaşlılar garanticidir, anahtarı çıkar at dediğinde hemen çıkartmaz, asla atmaz diye düşünüyorsun ama gerçekten ve gönülden inanmışlar bu elektronik açılan kapı işine. Sistem şu ya da bu nedenle bozuldu, apartmanı karanlık çağlara geri götürdü. Yaşlısı genci kurmalı araba gibi, beklemediği bir engelle karşılaşan dandiz robot gibi kapının önüne kadar gelip kapıya ileri geri zorlayıp duruyorlar. Giriş katta oturduğum için hepsini duyuyorum, hepsini biliyorum. Hiçbirine kıyamıyorum, hepsine tek tek gidip kapıyı açıyorum. Günlerim kapıda kalmış yaşlı kurtararak geçiyor. Hepsine tek tek "BOZULDU TEYZECİĞİM, SİSTEM ÇÖKTÜ AMCACIĞIM" diye bağırıyorum. İşe gitmem lazım ama ben işe gidersem ne yapacaklar diye düşünüyorum. Dışarıya alışık değiller, yapamazlar. Üzülüyorum, gidemiyorum.

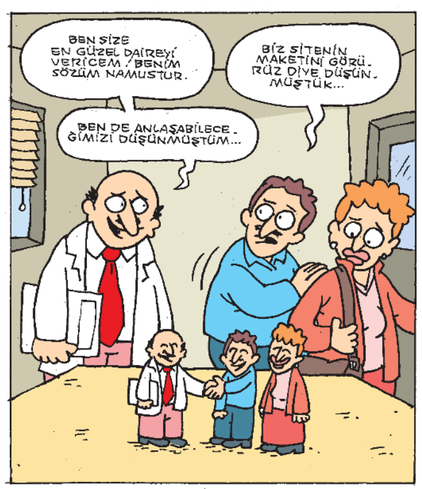
mustafa satıcı

FURKANÖZÇOBAN

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Kapa şimdi gözlerini,
Öldürürken mum alevini
Dilemiyor mu insan her şeyi
Üfle beni, ben dileğin için ölürüm."
-Mustafa Otsup

● **Sadece insan olmak problem değil. Yaşar gidersin işte. Aynı zamanda "insanlık" denen nesnenin temsilcilerinden biri olmak, ağır mesai...**

● "Bitkisel Hayat" ne fena bir tabir yahu! Bitkinin hayatına hangi zaman diliminde vakıf oldun ki, koma halini, yani idraksiz ve algısız, sadece teknik olarak yaşama durumunu bitkisel hayat diye tanımlıyorsun ey insan evladı? Hangi toprağa kök saldın, kaç defa dallarına öz su yürüdü, ne vakit çiçek açtın da empati yapmağa cüret ediyorsun mucize bitkiyle? En hakiki bitkisel hayata girenler Çiçek Çocuklar'dı, onlar da barıştan yana munislerdi. Bitkinin yanında dünkü bebek olduğunu unutup canlıya tepeden bakan insan, aslolan sensin hep di mi? Asıl tehlikelisi "insani hayatlara" giren bitkiler olurdu yine de; gasp eden kaktüsler, gıybetçi papatyalar, adam kaçırıp fidye isteyen sarmaşıklar falan. Aman, Allah korumuş valla bitkileri!

● **Bir beldenin "Uygulama Oteli"nde kaldık. Adı gibiydi, sakın ha sakın 'uygulama' demişler, onlar da kabul etmiş. Herhangi bir uygulama yok idi...**

● Fuzuli yere anılan çok kişi varken, hakiki Fuzuli'nin 'müfredat' dışında pek de anılmaması kallavi vefasızlık. "Alemde her var ise aşk imiş" diyen de o, "Aldanma ki şair sözü elbette yalandır" diyen de. Aynı zamanda, aforizmanın da zirve noktasındaki cümlenin sahibi büyük usta: "Selam verdim, rüşvet değildir deyu almadılar!" Şu yarım asırlık ömrümde, kalpten sarsıldığım şiirlerden biri, Fuzuli'nin "Öyle ser-mestem ki idrak etmezem dünya nedür / Men kimem saki olan kimdür mey ü sahba nedür" beytiyle başlayan şiiri. Kozmik idraksizliğin pek ince idrakı. İkinci beyit de harika: "Gerçi canandan dil-i şeyda için kam isterem / Sorsa canan bilmezem kam-ı dil-i şeyda nedür"
Sevgiliden çılgın gönlün umduğunu istemek ve fakat sevgili, çılgın gönlün umduğunu sorsa, bilmemek! Mucize şair, nur içinde yat... (Meraklısı Atıf Yılmaz ustanın "Hayallerim, Aşkım ve Sen" filminde bu şiiri, Müşfik Kenter'in mükemmel sesinden dinleyebilir.)

Üstad Fuat Çağatay'ın V.Ö. portresi

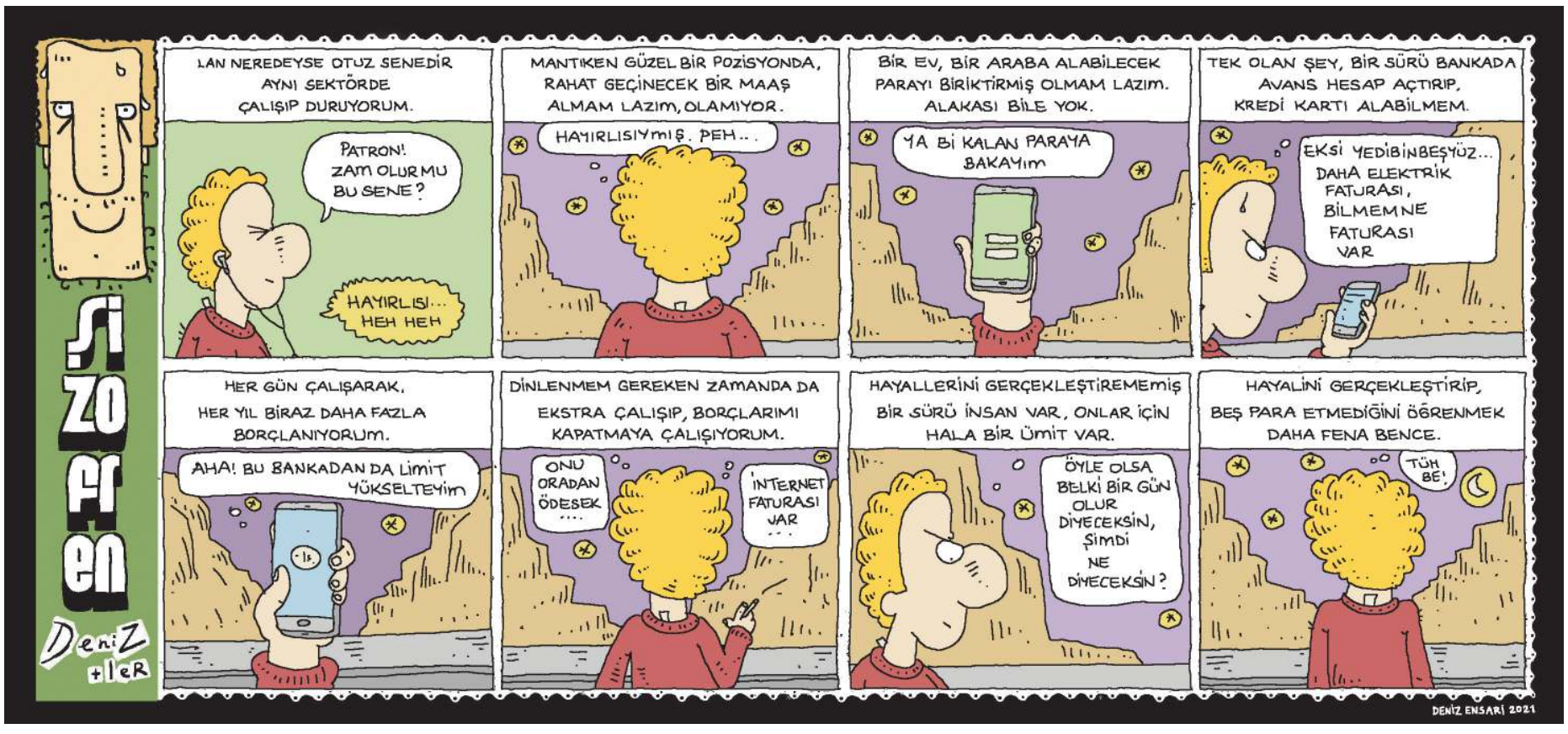
● **Maskeli seyirci de çok acaip, gülme sesleri geliyor fakat kim gülüyor kim gülmüyor, sahneden anlamak asla mümkün olmuyor...**

● Niye uçağa binince nereye gittiğimizi hep biliyoruz ki?! Yok mu şöyle standart sevmeyen, sürprize meyyal bir havayolu şirketi? Kafası gidikler için bu rotası meçhul seferi yapsın, binelim uçağa, varınca görüp anlayalım nereye indiğimizi? Dikkat, hemen kattım kendimi kafası gidik yolcular içine! Elbette olmalıyım o deli uçağında. Tahminler olur, sezgiler olur, acaba kim bilir neresi olur. Tek değilim ha, fikrimi anlattığım ilk kişi de hemen ikna oldu, anında iki katına çıktık! Buluruz bence bizim gibi bir uçak dolusu deli. Hayır, gemi de olur. Olur. Araç değil, meçhul mühim burada. Meçhul deyince, duran sular akar...

● **Çocuklu ailelerde boşanmaların on sebebi varsa eğer, bir tanesi mutlaka kadının adama yönelttiği "Babasıııı" hitabıdır, kesin sezgi...**

● Norveçli bir adam, kafaya koyup özel posta kuşları yetiştirmiş, yarışmalarda açık ara birinci olmuş bu kuşlar. Çin'den gayet mühim bir müessese, milyon dolar ödeyip satın almış bu kuşları. Kuşlar ne anlar maliyetten, paradan; hocalarını özleyip uçmasınlar bir seher vakti Norveç'e, sinire keser masrafa girmiş Çinliler. Geyik bir yana, "kuş beyinli" deyimini kullananların bir kısmı, eline verilmiş açık adresi bile asla bulamaz haldeyken, mevzubahis beyinle o kuşların ülkeler, kıtalar aşıp hedefe pirüpak ulaşmaları da bir acaip paradoks. Gene insan kibri, gene başka türü hor görüp gubarma. Hayır, yazdıkça insandan soğuyor insan!

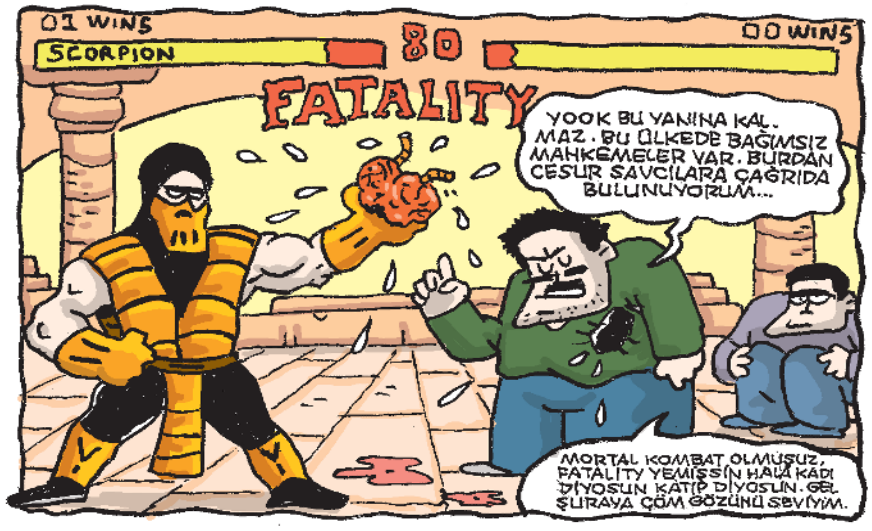
● **Peki soran ya da ima eden veya kuşku duyan olmuş gibi, Orhan Gencebay'ın meşhur şarkısına, durduk yerde, "Ben mi yarattım?!!" diye başlaması...**

ÖZER AYDOĞAN

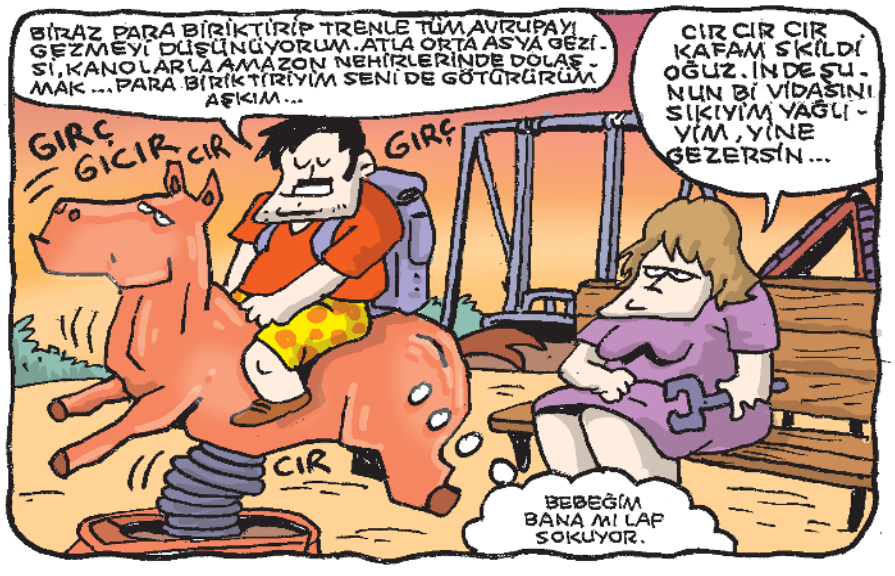

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Bir vakit ki haziran/ Dışı güzel içi viran"
Metin Eloğlu

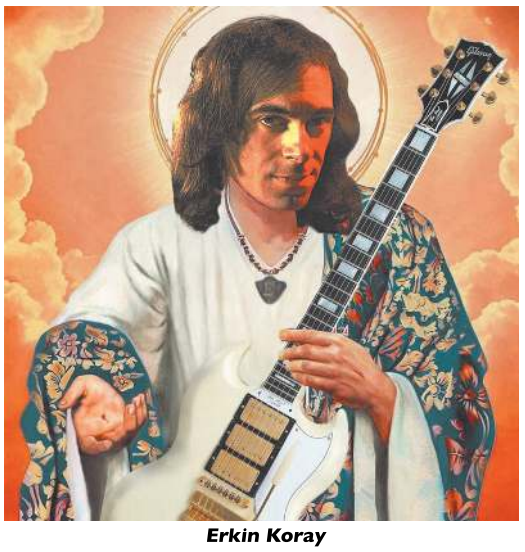
Gökyüzü kuşsuz. Balkon boş.
Balkonun betonları emdikleri güneşi sauna taşları gibi geri (evin içine) kusuyorlar. Her şey göz yakıcı bir biçimde ışıldıyor. (Kale içindeki kimi evlerin damlarındaki güneş panelleri)
Camlar el yakıyor.
"Son hafta sonu kapanması" ymış bu. Öyle yazıyor. Yine pazar. Aşırı nemli.
Bunaltıcı. Tıklanma hesabıyla abuk sabuk bir yerinden yarım bırakılmış başlıklarla koca yıl korkuttukları halkın, bu sefer sahiden delirme eşiklerine geldiğini fark ettiklerinde…
Aynı sahte tavrın öbür yanına; yalan umut veren şekline zıpladılar. Anında...
Ana akım medya, internet siteleri. Onları diyorum. Şöyle oluyordu:
Bir kaç maskeli doktor resmi: "Kan dondurucu gelişme!: Virüs eskisinden dört kat daha…" Haber tam orasından kesilmiş, üç nokta da var. Artık gerisini sana bırakıyor, sen elinden geldiğince tamamlayacaksın kendi korku dereceni;
"dört kat daha mı öldürücü, "bulaşıcı" mı?
Ne? Tıklarsan da olmuyor, haber taa Vuhan'dan başlıyor. Oku oku bitmez.
Bazen de meğer o virüs başka bir virüs değil miymiş. Bak bak. Ya da bir uyduruk yabancı bir internet sitesinde bir doktor öyle iddia etmişmiş.
"Sevindirici gelişme: Maskelerden kurtulacağımız tarih belli oldu"
Şimdi de böyle. Yeni şekil. Aynı gazete. Töbe töbe. "Belli olmuş"
Tarih. Sayılı gün çabuk geçer. Bilim kurulu üyesi prof. bilmem kim tarih vermiş. Her gün başka bir müjde.
"Bitiyor bitti… kurtulduk"
Dünyanın en uzun sokağa çıkma yasaklarından sonra;" Pandemiyi dize getirdi" denilen; tamamen yasaksız bir hayata geçmiş Avustralya; 12 vak'a sebebiyle (yazıyla: oniki) yeni bir kapanmaya girdi, henüz iki gün önce. Koca ülkede toplam vak'a 26. Hepi topu o. Millet rafları bomboş etmiş. En çok da tuvalet kâğıdı almışlar. İçim bir tuhaf oldu. Brr. Ürkütücü. Gerçek deli davranışları. Yedi günlük bir kapanma için alıyorlar. Silme rulo dolu market arabasını itiyor. Zombi gibi. (Yaşayan Ölülerin Dönüşü) Bir buçuk yılı geçti; tuvalet kağıdı stoklamanın saçmalığını, gülünçlüğünü anlamıştık ya hani.

Metin Eloğlu 1927-1985

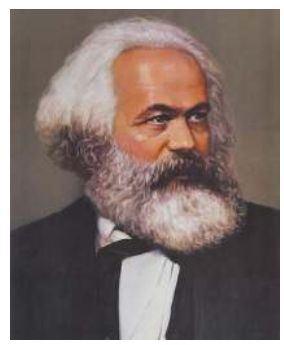
("Tarihte olaylar ilkinde trajedi, ikincisinde komedi olarak tekerrür eder…" Demişti Marx. Ünlü sözü. Tersi de olabiliyor muydu üstad?)

Bu işler öyle tarih vermeyle olsa…
Bakalım nasıl atlatacağız. Bitse bile.
Davranışlarımız, zihnimiz bu meselelerden önceki hallerine dönebilecek mi? "Dağlardan geçen bir patika, kullanılırsa, kısa sürede patika haline gelir, ancak kullanılmazsa, eşit derecede kısa sürede çimen tarafından bloke olur" Çinli bilge Mensiyus da öyle demişti. Mesela ben buyur: birbuçuk yıldır tek bir resim olsun yapamadım. Çimenler kapladı zihnimin bir bölgesini işte. Şövale'yi ("resim sehpası" yani--galatı meşhur: şövalye) çamaşır kurutmak için kullanıyorum.

Erkin Koray

Böyle durumlarda ben hep tarihe dönüp; aynı meselenin daha binbeter olanıyla ilgilenmeye başlıyorum. ("Ölümü gösterip sıtmaya razı etmek!") Karantinadan mı yıldım: Al sana; hem karantina; hem de kapandığın o dört duvar içinde sürekli kendi kendini kırbaçlaman gereken biçimi; Bu da olmuş; Veba yılları;
"Dünyanın ahlaksızlığı o kadar arttı ki Tanrı buna çok kızgın. 34 gün boyunca herkes evine çekilecek ve kendisini kırbaçlayacak ve tekrardan Tanrı'nın merhamet etmesini ve bağışlamasını bekleyecek."
Olmuş öyle. Hem de ucu püsküllü bir sürü metal kancalı kırbaçlarla. Küçük kancalar saplandıkları yerlerden minik et parçaları kopartarak anca çıkabiliyormuş.

Karl Marx 1818-1883

Herneyse,
kaptırdım gidiyorum…
Ovidius' un lafıyla bitiriyorum; "Sabırlı ol ve dayan; gün gelecek bu acı sana yarayacak"
Erkin Koray'ın eski bir şarkısında vardı öyle: "Olan oldu bir defa/ Bari hepimize yarasın" ("Meyhanede"/ Erkin Koray)

Ovidius mö43-ms17

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

USLU ÇOCUK

NAABİYON LAN GAYRETULLAH?!! ADAMSIN...
MODA'YA GİDİYORUZ GEL...
LAN NE VİRÜSÜ AMK VİRÜS MÜ KALDI?!
HADİ BAKİM.

YA BİZ MAL MIYIZ KÖFTEYE NE PARA VERCEZ BU KADAR?! ALALIM Bİ EKMEK KAŞAR, SALAM YAPALIM EKMEK ARASI.
...
KÖFTECİ YUSUF
KARDEŞİM HELİKOPTERSİN YAPTIN VİNE YAPACAĞINI.
...
OĞLUM SEN GÖZLÜKLERLE AYNI MEMET AĞA'YA BENZEDİN LAN!..

HEH! Bİ DE BU BAKERY SKİ ÇIKTI...
Art of Bakery
HE LAN NERDE LAZ FIRINCI VAR KENDİNE BAKERY DİYO.
KARDEŞİM NEFRET SUÇU!..

AÇ BİTİR'LE DE NASIL OLCAK ACABA, TANIŞMA FALAN?..
KIZ İŞİNİ BIRAKTIM KARDEŞİM. GÜNDEME KANALİZEYİM ŞU AN...
SKTİR LAN ZİKİRMATİK GİBİ KAYDIRIYON TİNDER'I...
BAŞKAN ARIYOR GELDİ HER HALLAVUK

BÖYLE EKONOMİK KRİZLERDE DEVLET MAFYA'NIN AVUCUNA DÜŞER, DOKSANLARDA DA AYNISI OLDU ŞİMDİ DE AYNI! ŞAŞIRACAK BİŞEY YOK!
BU DA AMK SÖZCÜ'DEN OKUYUP OKUYUP...
YOK LAN BAŞKANIN SİYASİ BİRİKİMİ HELİKOPTER!..

BEN SIKILDIM YA İZLEMEDİM SON VİDYOLARI. HEP BİLDİĞİMİZ ŞEYLER AMK. ON BEŞ SENE ÖNCE SÖYLÜYODUK BİZ BUNLARI
KOLPAÇİNO GİBİ OLDUK ÜLKE OLARAK! ONA ÇÖKTÜ BUNU KOPARDI. ÇÖKME. KOPARMA HERKES BÖYLE KONUŞUYO.
O ZAMAN SİZE SIRADIŞI GÜNDEM KARDEŞİM.
NEYMİŞ?
SORMAYACAKSIN

TANIYO MUSUNUZ BU ADAMI?
KİM LAN BU?
ACİ KAYBIMIZ KARDEŞİM! METROBÜSÜ BULAN ADAM VEFAT ETMİŞ! DOĞU DEMİRKOL CENAZESİNE GİTMELİ BENCE...
KESİN GİTSİN DAHA ÇOK EKMEĞİNİ YEDİ METROBÜSÜN.

KANKA YAPSANA DOĞU DEMİRKOL.
TAVUK DÖNER YEDİM. METROBÜS... FAKİRSİN OLUM LAAA. SELAMİN ALEYKÜM!
HAHAHA LAN AYNI YA!..

BUNU GÖRDÜNÜZ MÜ SENEGALLİ FUTBOLCU ABDÜLHAMİT BA...
OF TAM FENERİN ALACAĞI ADAM.
FENER DEĞİL KARDEŞİM, KAHIRPOOL.

ABDÜLHAMİT FUTBOLCU OLMAK İÇİN SON PARASIYLA TÜRKİYE'YE GELİR ANCAK KULÜP BULAMAZ. VE BİZE DE 200 TL YEVMİYE İLE ÇAY TOPLAMAYA BAŞLAR...
BÖYLE VİDYOLAR MI ÇEKSEK YA YUTUP MUTUP? TAM HAYALLER-HAYATLAR A.Q!
Yar fadime derdimden eliyiruz.
VALLA SENDEN İYİ KAZANIYO!

NE SU İÇTİN BE ARKADAŞ, SU KAYNAKLARI KURUDU SERSERİ SİZİM...
OLUM KAPAT ŞUNU DA PİYASA YAPALIM. AÇIP AÇIP DURUYO SEMPATİK Mİ GELDİ NOLDUYSA?

NE SEMPATİSİ AMK ÇOCUK MUYUZ. ÖPP SOKIYM SENİN PİYASANA SENENİN İLK BABETİNİ GÖRDÜM.

BAŞKAN ŞU LAVUĞU SESLENDİRSENE LAN KIZA YANLIYO BAK.
HANİ LAN? HA, ŞU?!
HEMEN BAKMA AYI.

YANİ ŞU AN ISSIZ BİR KOYDA DENİZE GİRMELİYİZ VE İÇİNDE TANGA BİKİNİ OLMALI... O TANGAYI PARÇALAMAK İSTER DİM GERÇEKTEN...
HAHAHA ÖYLE Mİ DİYO?
PANTOLONUM BAYA ZORLANIYO ŞU AN...
HAHAHA.

ŞU NE DİYO ŞU, SAPIK TİPLİ? BAK BİŞEY GÖSTERİYO?!
FANTAZİ İÇ GİYİMDEN ALDIĞIM BU TAKIMLA BENİ KARŞILAYACAKSIN VE BU GECE BAŞKA MÜŞTERİ ALMANI İSTEMİYORUM.
HAHAHA GHA..
DER LAN TAM SAPIK! HAHAHA!

GENÇLER BAK SİZİ KAÇINCIYA UYARIYORUZ, SAAT OLMUŞ 11. YİYECEKSİNİZ CEZAYI BAK...
BİZİM BELGE VAR AMİRİM, SIKINTI YOK! ŞÖYLE TAKDİM EDEYİM
SAPLAAA-

YUKARIDA YAZILIK BİLGİLERİ VERİLEN KİŞİLERİN KANALLARI BİRDAL CİN İLE CİN ŞOV ADLI PROGRAMDA DARGO SOKAĞA ÇIKMA KISITLAMASI ÖNCESİNDE SOKAĞA ÇIKMUŞ OLDUĞUNUZ VE YASAĞA UYMADIĞINIZ TESPİT EDİLMİŞTİR. YAKALANDIĞINIZ TAKDİRDE HAKKINIZDA İDARİ PARA CEZASI UYGULANACAĞI HUSUSUNU TEBLİĞ EDERİM...

SENİN BEN BULACAĞIN İZNE SIÇAYIM YA / ÜÇERDEN DOKUZ BİN///
HİÇ BİŞEY OLMAZ KARDEŞİM. O CEZALARI ÖDEYEN YOKMUŞ... SİLİNECEK ONLAR.
CİN ŞOV NE AMK YA...

æ Merhaba.

æ Öyle olmalıydı ve öyle oldu. Öyle olması gerekiyordu çünkü. Şartlar, öyle olabilmesi için son derece elverişliydi. Bir şeyin elverişli olması gerçekten çok güzel bir şey çünkü. Bu arada da Şartlar elbette ki Donetsk'ti. Allah'ım ben neler saçmalıyorum. Neyse. Beni yıllar önce bir fişteklediler, "ağabey şahane saçmalıyorsun" diye, ben o gün bugündür saçmalıyorum. Ne diyordum, hah, "şartlar" diyordum. Suadiye sahil yenilemesi henüz ilk aşamalarındayken, siyah donuyla güneşlenen o adamı görünce, çünkü siyah don öyle bir şey ki, zorda kalırsan mayo diye yutturursun, siyah zaten her türlü hayat kurtaran bir renk, yıllarca aynı siyah tişörtü giy, bunu kimse sorgulamıyor, üç gün üst üste sarı bir tişört giy, "bu da her gün aynı tişörtü giyiyor" diyorlar, hemen laf söylüyorlar, hemen yaa, hemen, siyah donuyla güneşlenen o adamı görünce, aslında bir dizi soru işaretleri oluşmuştu kafamda, ama bugün artık bazı şeyler hususunda emin olduğumu söyleyebilirim dostlarım. Olanlar olmuş ve tabiatspor, güneş ışınlarını tüm cömertliğiyle, az pişmiş emeklilerin hizmetine, "LAAAPSEKİ" diye sunuvermişti. Bu noktadan geri dönüş olmadığını hepimiz çok iyi biliriz. Sabahın en erken saatlerinden itibaren, sahilin her köşesinde yer tutan bu zevk düşkünü olgun erkeklerin tek amacı, az pişmiş olarak başladıkları yabanıl haftayı, önce pavurya, sonra marsık mertebesine ulaşarak tamamlamaktı. Peki bugün bir pavurya nasıl marsık olur. Çünkü pavurya olmak kolay. Üç gün hiçbir şey yapmasan zaten pavurya oluyorsun. Dur öyle güneşin altında, kayadan da ayrı ısıyı al, üç gün sonra zaten pavuryasın. Marsık olmak emek istiyor. Marsık olmak zor. Zaten birçok pavurya, "şimdi kim uğraşacak" dediği için marsık olamıyor, pavurya pavurya dolanıyor ortalıklarda, insanı da sinir ediyor. Çünkü pavurya bir arada kalmışlık, pavurya bir olmamışlık. Olmamış'ı kim sever. Kimse sevmez bence olmamış'ı. Olmamış incir'i yiyor musun, yemiyorsun. Gerçi olmuş'u da yemiyorsun. Kimse artık incir yemiyormuş gibi geliyor bana. İncir yanlış örnek oldu. Neyse, ama yani hayatta da böyle. Pavurya'ları sevmiyoruz. Sahilde de böyle. Pavurya'ları sevmiyoruz. Marsık olmak emek istiyor. Marsık olmak için, günün en sıcak saatlerinde, taş üzerinde hafif bir yürüyüşün ardından, insanın önce kendisini serin suya bırakması, sonra biraz açılarak, su üstünde sabit bir kafaya dönüşmesi gerekiyor. Bunu herkes yapamaz. Bunu yapanlar marsık oluyor, yapamayanlar pavurya olarak kalıyor. Pavurya'ların hiç kimseye bir faydaları olmamıştır, olmuyor. Pavurya'lar etraflarındaki insanlara yük olmakta en ufak bir beis görmezken, marsık'ların, evlerini düzmedikleri tek bir aile ferdi kalmamıştır, kalmıyor. Ben sahilde tüm bunları düşünürken, elektrikli motoruyla bir pavurya geliverdi birazcık önüme doğru diye, sahile henüz yeni düşmüş az pişmiş'e seslendi, "asıl sabah gelecektin, tahta gibiydi" dedi, o an anladım ki, durduğumuz yerde terler içinde kalacağımız bir yaz daha başlamıştı işte.

æ Çocuklar ne kadar çabuk kakalarını yapıyorlar, çok hızlı ya. Tuvalete oturtuyorsun, "bitince çağır" diyorsun, arkanı dönüp çıkıyorsun, on saniye geçmeden, içeriden "bitttiiieeaaa" diye sesleniyor. Bu kadar çabuk kaka yapılır mı ya. Bu kadar çabuk mu yapılıyordu yani bu. Biz de mi bu kadar çabuk yapıyorduk. Ne oldu da peki böyle oldu. Bazen yeri geliyor, bacaklarımız uyuşuyor oturmaktan. Niye böyle oldu ya bu böyle. Hayret bir şey yani.

æ Dışarıya çıkmayınca evde de çalışmak çok zor.

æ Geçen de evde sandviç yiyordum, ekmaamdan bir kırıntı düşer gibi oldu, havada hüp diye içime çektim, öyle yakaladım nimeti. Sonra kendi kendime düşündüm. "Lan" dedim "bu nasıl bir görüntüydü böyle?" Kendimi dışarıdan gördüm, ürktüm. Umarım bir gün insan içinde boş bulunup da öyle bir hareket yapmam. Umarım yani. Ama yapacağım bence.

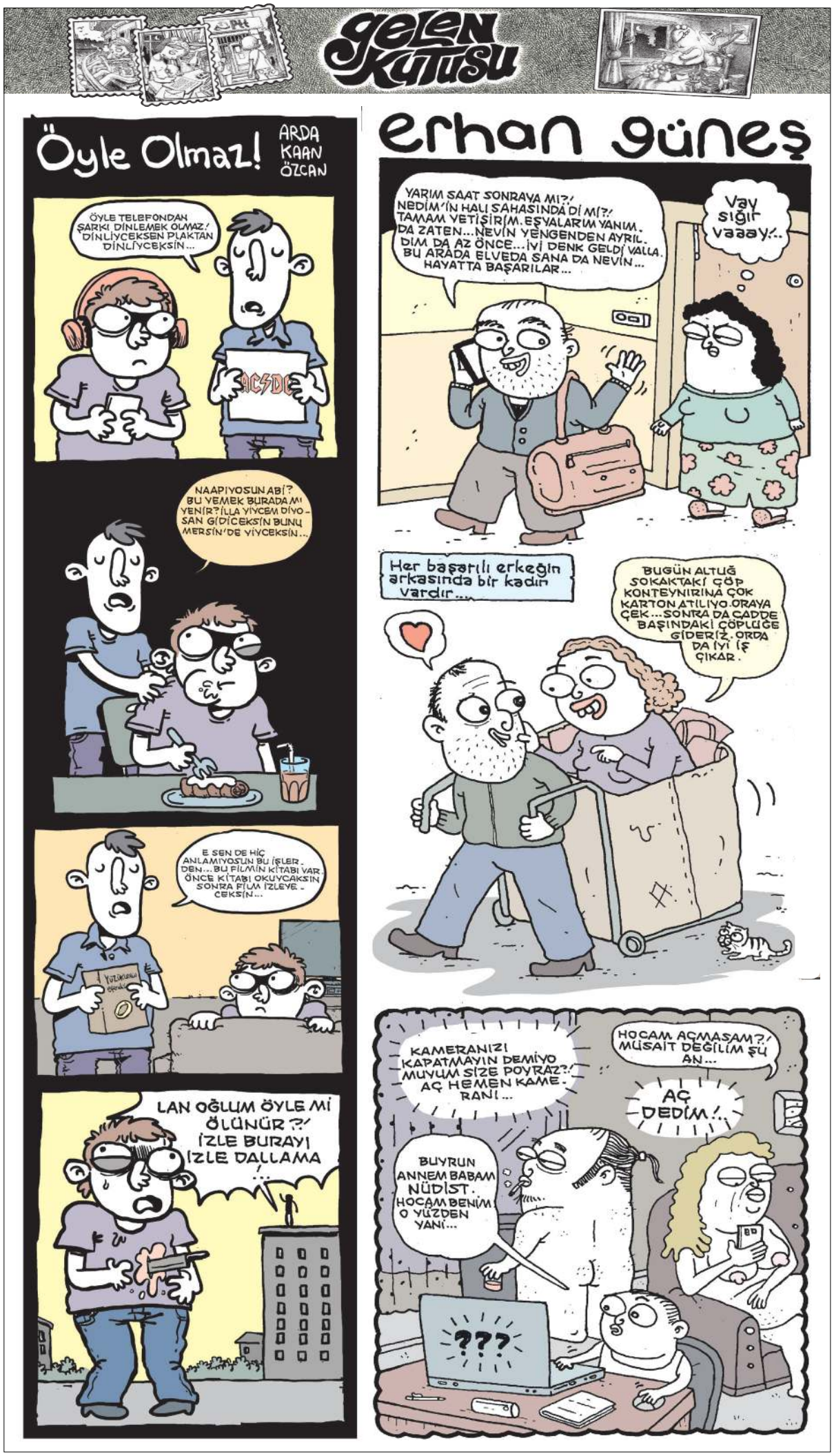
æ Hayatımda Balıkçı Kamil diye biri var. Koşuyolu'nda normal bir balıkçıydı bu arkadaş. "Parasını ver, balığı al", bu kadar basitti yani her şey. Fakat bir şey oldu ve işler biraz saçma bir yere doğru gitti bence. Ramazan öncesi, yine bir gün balık almaya gittiğimde, dedi ki bana, "ben" dedi "Pendik'e taşınıyorum, ama" dedi "sizi balıksız bırakmam, numaranızı rica edeyim lütfen" dedi. Dedim "ya eşimin numarasını vereyim, genelde balıkla o ilgileniyor" dedim. "Eşinizin numarasını neden veriyorsunuz" dedi, bir de tersledi beni. Neyse, verdim numaramı, hemen o an çaldırdı. Dün de mesaj attı. "Balıklarımız gelmiştir, sezonu açtık, sizi balıksız bırakmayacağız" şeklinde bir mesaj attı. Ya şimdi düşünüyorum, balıksız kalmak, benim için öyle çok bir sorun değil. Balıksız da yaşarım yani. Ayrıca balıksız kalmam. Burada başka balıkçılar da var balıksız kalırsam eğer. Dün de aradı. "Kamil Bey" diye açtım telefonu. Onu kaydettiğimi anladı ve sevindi bence. Mesajda yazdığı şeyin aynısını söyledi. Dedim "yani zaten mesajınızı da aldım, ama planımızda bu akşam için balık yok, belki sonra" dedim. "Biliyorsunuz sizi balıksız bırakmayacağız, Pendik'ten Koşuyolu'na balık gönderebiliyoruz, yeni balık çıkınca ben sizi yine arayacağım" dedi. Dedim "tamam yani, öyle olsun madem." Ama yani şöyle söyleyeyim, hiç istemiyorum. Balıkçı Kamil'in bizi balıksız bırakmaması ihtimalinden ölesiye tırsıyorum. Bu olay nasıl oldu da bu şekilde gelişti, düşündükçe üzülüyorum.

æ Hoşça kal.

"S-tand uPP"

11 Haziran Cuma / **Koşuyolu Apartman Sahne** / Saat: 19.00 / bilgi: 0216 339 93 39

Geleceğin Mesleği: Suç Örgütü Liderliği

Rüstem'in bir sorunu olduğu belliydi fakat kahvedekiler onun bu sorunlu hali ile uğraşmak istemedikleri için görmezden geliyorlardı. Fakat küçük bir kahvehanede bir adamı ne kadar görmezden gelebilirsiniz? Bunu onlar da çok iyi biliyordu ve elbet bu sorunlu adamla konuşacakları vakit gelecekti. Sadece ellerinden geldiğince bu yüzleşmeyi ertelemeye çalışıyorlardı. Bu erteleme haline daha fazla dayanamayan Rüstem, gürültülü sesler çıkartarak ilgiyi üzerine çekmeye çalışıyor, bu da yetmezmiş gibi ellerini masaya sertçe koyup başını da ellerinin üzerine yerleştirerek daha güçlü of çekiyordu. Bu çabasına kayıtsız kalmak mümkün değildi. Kahvenin sahibi Olcay, Rüstem'in yanına yaklaşarak hayırdır abi bir sorun mu var, bir yanlışımız mı oldu diye sordu. Olayı basite indirgeyerek kahvede verilen hizmete dair bir sorun olup olmadığını merak ediyordu Olcay.

Gün içerisinde masalara kivi, çay, kakao ve portakal dağıtılan bir işletmede ne gibi bir hizmet sorunu olabilirdi ki? Rüstem de bunu dile getirmek istercesine "Yok Olcay'ım seninle ilgili bir durum değil. Aldığımız hizmetten de işletmeden de memnunuz. Allah daha çok kazandırsın" dedi. Olcay'ın zayıf ve yalan ilgisine karşılık sitemkar bir teşekkür mesajıydı bu aslında. Hatasının farkına varan kahvehane sahibi, müşterilerin dikkatini çekecek bir ses tonuyla "Beyler! Rüstem Abimizin belli ki bir sorunu var. Bu kayıtsız tavrınıza anlam veremiyorum. Hepimiz sıkıntılar yaşayabiliriz, hepimizin sorunları olabilir. Sizlerden daha duyarlı olmanızı rica ediyorum" diyerek müşterileri Rüstem'in oturduğu masaya davet etti.

Normalde el bitmeden masasından kalkmayacak olan okey düşkünü müşteriler bile Olcay'ın bu çağrısına kayıtsız kalmadı ve yerlerinden kalkarak Rüstem'in masasına geçtiler. Kısa süre içerisinde bu kadar çok insanı etrafında gören Rüstem, üzüntüsünü ve düşünceli halini iyiden iyiye belli ederek biraz şımardı. Kahvenin genç müşterileri bu şımarık tavır karşısında Rüstem'den tiksinirken, yaşlı müşteriler "Biz olsak bu kadar ilgiye biz de şımarırdık" diyerek Rüstem'e hak verdiler. Tüm bunları surat ifadelerinden anlamak mümkündü. Genç müşterilerden biri bu şovenist tavırlara daha fazla dayanamayarak "Hadi abi işimiz gücümüz var anlatacaksan anlat" diye çıkıştı. Yaşlılardan biri ayağa kalkarak "Dinlemeyecek olan s*ktirsin gitsin arkadaşlar. Kimseyi zorla tutmuyoruz" dedi. Genç çocuklar eğer isteseler bu yaşlıyı oracıkta tek yumrukla bayıltırdı ama yapmadılar. Kusura bakma abi anlat dinliyoruz dediler.

Rüstem, gördüğü destekten sonra masada duran kivisinden bir yudum alıp söze girdi: "Bizim oğlana üzülüyorum. Çalışıyor çabalıyor ama hala bir iş güç sahibi değil. Meslek de bilmiyor. Bir becerisi olsa da bir yerlere versek ama o da yok. Zeki de çocuk. Kovalıyor ama bir türlü olmadı. Nasıl yapalım bi akıl verin bana?"

Rüstem'in bu çaresizliği kaygısız genç müşterilerin çok fazla ilgisini çekmemişti. İçlerinden biri "Keşke yazılım okusaymış" dedi. Yaşlılar hep birlikte bu cümleyi kuran gence bakıtlar ve aralarından birkaçı aynı anda "Ya sabır" çekerek tepkilerini daha güçlü bir şekilde gösterdi. Tekrar masaya dönen yaşlılardan biri, ilginç fakat bir o kadar da karlı bir öneride bulundu. Mahallenin en yaşlısı olmasa da listede üst sıraları zorlayan isimlerden biri olan Malik, suratındaki çok bilmiş ifade ile söze başladı:

"Suç örgütü lideri olsun. İzliyoruz internette iyi kazanıyorlar. Bak burada nereden baksan 10 tane esnaf var. Hepsinin haracını toplasa yeter, Allah bereket versin."

Mahalleli, Malik Amca'nın bu önerisine kısa süre içerisinde katıldı ve hep bir ağızdan "Neden olmasın" diyerek destek verdiler. Uzun yıllar muhasebecilik yapan Sezgin, verilen bu desteği bölerek mesleğin artılarını eksilerini dile getirmek için söze girdi:

"Şimdi suç örgütü lideri olacaksa freelance çalışamaz. İlk etapta şahıs şirketi kurarız. Algısı vergisi daha az olur sıkıntı yaşamaz. Az biraz kendini toparladığında limitede çevirirz. Zaten mermisidir takım elbisesidir bunları hep gider olarak gösterecek. Sosyal güvencesi yok. Dışarıdan yatırırım derse o da hallolur. Bunları bilerek işe girmek lazım."

Bu öneri kısa süre içerisinde Rüstem'in de aklına yattı. Heyecanlandı ve gözleri doldu. Mahallelinin verdiği bu destek onu fazlasıyla sevindirmişti. Fakat oğlunun bu sektörde başarılı olup olamayacağı konusunda endişeliydi. O esnada, keşke yazılım okusaydı diyen genç müsaade isteyerek söz aldı:

"Yalnız Rüstem Amca bu sektörde rekabet çok. Senin oğlan sadece mahallede iş yaparsa yerinde sayar. Ne uzar ne kısalır. Sırf haraç almayla olmaz bu iş. Ben hiçbir ücret istemiyorum. İlk etapta güzel bir domain bulup site yapıcam ona. Hakkımızda, vizyon, misyon o kısımları hallederiz. Google'ye reklam çıkar üst sıralara taşırız siteyi. İnternetten de iş alır."

Tam sözünü bitirecekken aklına yeni bir şey daha geldi ve bak hatta şöyle bir olay da var diyerek cebindeki telefonu çıkarttı ve anlatmaya devam etti: "Bak bu uygulamada birsürü suç örgütü var. Hepsi ayrı ayrı kendi bölgelerinde hizmet veriyor. Mesela vizyonmafya diye bir yer var Sarıyer'de, tıklayalım buna. Hıza, servise hep yüksek puan vermişler. İnsanlar bu uygulama aracılığıyla bölgedeki mafyaları seçip hizmet alıyor. Memnun kaldıkları takdirde yorum yapıyorlar. Böyle böyle daha fazla müşteriye ulaşıyor şirketin. Bak mesela Turanmafya var hep düşük puan vermişler. Notta yazılanlara dikkat etmiyorlar. Silah kullanılmayacak diye özellikle belirtmeme rağmen silahla baskın yapılmış diyor müşteri. Bunlar hep eksi puan."

İnternet işlerinden çok fazla anlamayan Rüstem, bunu belli etmemek için genç çocuğu dinliyor gibi yapmış ve sürekli onay vermişti. Biz yine de benim oğlana bi soralım, o daha iyi anlar demeyi de ihmal etmedi. Eğer bu iş olumlu sonuçlanırsa belki Rüstem de ara sıra oğlunun dükkanına gider ve kasada otururdu. Artık keyfi yerine gelmişti. Akşam bu durumu evdekilerle de paylaşacak ve dükkanı açmak için harekete geçecekti. O esnada arka masalarda oturan Turgut Amca müsaade istemeden sözlerine başladı. Böyle ani bir şekilde söze girmesi kahvedekiler tarafından hoş karşılanmasa da yaşına hürmet ettikleri için tepki göstermediler. Bunu genç bir müşteri yapsa mutlaka tepki görürdü. Bu kahvede yaşlılara ayrı bir kıymet veriliyor.

"Şimdi Rüstemcim öncelikle hayırlı olsun. Burada konuştunuz, görüştünüz, açtınız dükkanı her şey tamam. Allah fazla fazla versin. Senin oğlun, bizim kardeşimiz. Destek elbette veririz ancak bu yıl bizim kız üniversiteyi kazandı. Malum masrafımız çok. Ben en fazla 200 lira ödeyebilirim. Onu da iki ayda bir verebilirim. Her ay haraç isterim derseniz bozuşuruz. Haa düzlüğe çıkarız, iyi kazanmaya başlarız o zaman zaten her ay öderiz haracımızı, aksatmayız. Bunu baştan konuşalım."

Turgut'un iyi niyetli mi kötü niyetli mi olduğu pek anlaşılamıyordu. Fakat bu dürüst tavrı Rüstem'in hoşuna gitmiş ve olumlu karşılık bulmuştu. Ne demek Turgut'um düşünmen yeterli diye cevap verdi. Birlikte bir sonuç elde etmenin verdiği mutlulukla herkes kendi masasına döndü.

O gün her şey planlanmış ve mahallelinin desteği ile Rüstem'in oğluna istihdam yaratılmıştı. Eğer evdekiler de onay verirse Rüstem'in oğlu iş sahibi olacak ve kendi parasını kazanmaya başlayacaktı…

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 2 HAZİRAN 2021 | Sayı: 716

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Şehit Muhtar Mah. Nane Sok. No: 12/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Bahçelievler-Istanbul 0212 454 32 90 – 0212 454 34 83
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: **Yurtiçi:** PTT kargo ile 350 TL. Özel kargo teslimatlı 450 TL **Yurtdışı: Avrupa** 120 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM

En telmaşa adam

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

özet:
GEYSU'YLA ORTAM MİSAFİR BEKLEMEKTEDİR

